

ΕΤΟΣ 69ον

10 Ιανουαρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 2 (3528)

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Γιά ποιό λόγο γιορτάζουμε τις γιορτές της Έκκλησίας; Γιά ποιό λόγο συμμετέχουμε στην πνευματική ζωή του σώματος του Χριστού; Η απάντηση δέν είναι αυτόνομη. Κι αυτό γιατί συνήθως λείπει από τά μάτια, τόσο του σώματος όσο και της ψυχής, ή προοπτική της πίστης στον Χριστό, ως Έκείνον πού κατέβηκε από τόν ούρανό και στή συνέχεια ανέβηκε ψηλά και πήρε μαζί Του αιχμαλώτους, έδωσε δώρα στους ανθρώπους, κατά τόν λόγο του αποστόλου Παύλου: «Αναβάς εις ύψος ήχημαλώτευσεν αιχμαλωσίαν και έδωκε δόματα τοίς ανθρώποις» (Έφεσ. 4,8). Συνήθως πιστεύουμε σέ έναν Θεό ό οποίος είναι ανώτερη δύναμη, δημιουργός του κόσμου, μάς ακούει μαγικά και δίνει λύσεις στά προβλήματα μάς, κάποτε μάς τιμωρεί γιά τά σφάλματά μάς και πού μαζί του θά μπορούσαμε νά επικοινωνήσουμε μετά τήν έξοδό μάς από αυτόν τόν κόσμο.

Τό μυστήριο της αγάπης

Όμως γιά τήν Έκκλησία μάς ό Θεός μάς αγαπά τόσο ώστε νά γίνει ένας από έμάς. Στις γιορτές της Έκκλησίας, αλλά και κάθε Κυριακή, θυμόμαστε τήν κάθοδο του Χριστού από τόν ούρανό στή γή. Η λογική μάς δέν άντέχει νά προσεγγίσει τό μυστήριο, αν θελήσουμε νά σκεφτούμε τις διαστάσεις του. Μένουμε έκπληκτοι μπροστά στο μέγεθος της αγάπης, της ταπείνωσης και της συγκατάβασης του Θεού. Από τήν άλλη, προσεγγίζουμε τό μυστήριο αν θυμηθούμε τά λόγια του Παύλου. Δέν είναι μόνο ότι κατέβηκε στή γή και έγινε άνθρωπος. Ανέβηκε στή συνέχεια στον ούρανό και μαζί του πήρε αιχμαλώτους. Πρώτα τόν θάνατο και τήν απέλπισία. Στή συνέχεια, όλους τους ανθρώπους πού δέχονται νά αιχμαλωτισθούν από τήν αγάπη του. Όλους εκείνους πού δέν θεωρούν ότι ή ζωή τους σταματά στον παρόντα κόσμο και χρόνο. Και τήν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφεσ. δ' 7-13)

Γιά τήν οικόδομή τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· «Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις». Τὸ δὲ «ἀνέβη» τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἰδια στιγμή μᾶς δίνει ὡς δῶρα «τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεώς του ὡς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ» (Έφεσ. 4,13), μέσα στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στήν Ἐκκλησία. Γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό σπουδαιότερο καί ὠραιότερο δῶρο πού μᾶς ἄφησε ὁ Χριστός.

Ἡ ἐνότητα πού δίνει ὁ Χριστός

Καλούμαστε στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ νά καταλαβαίνουμε καί νά ζοῦμε τὴν ἐνότητα πού μᾶς δίνει ἡ πίστη. Αυτό σημαίνει ὅτι, ἂν πιστεύουμε στόν Χριστό, δέν κλεινόμαστε στόν ἑαυτό μας, στό «ἐγώ» μας, στίς ἀνάγκες μας, οὔτε ἐγκλωβιζόμαστε στήν κακία τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, οὔτε καί στή δική μας ἐμπάθεια, ἀλλά ἀποφασίζουμε νά πορευόμαστε μέ βάση τὴ βεβαιότητα πού μᾶς δίνει ἡ πίστη μας γιά τὴν παρουσία καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰ πρόσωπά μας. Ὁ Χριστός μᾶς ἐνώνει. Γιά τόν Χριστό βρισκόμαστε στήν Ἐκκλησία. Γιά τόν Χριστό νικοῦμε τόν παλιό ἄνθρωπο πού ὑπάρχει μέσα μας, ἀλλά καί δείχνουμε ὑπομονή καὶ συγχωρητικότητα στίς ἀδυναμίες τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ὁ Χριστός εἶναι τό μέτρο τῆς ζωῆς μας καὶ ὄχι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι πολλές φορές μᾶς ἀπογοητεύουν, ὅπως καὶ ἐμεῖς τοὺς ἀπογοητεύουμε. Χωρὶς πίστη δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ἐνότητα. Καί ἀξίζει ἡ πίστη ὅποιαδήποτε θυσία, ὅποιαδήποτε ὑπέρβαση τοῦ πραγματικοῦ ἢ νομιζόμενου «δίκιου μας», γιατί οὔτε ἐμεῖς εἴμαστε ὅπως μᾶς θέλουν οἱ ἄλλοι οὔτε ἐκεῖνοι ὅπως τοὺς θέλουμε ἐμεῖς.

Ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ὡς γιορτὴ

Τὴν ἴδια στιγμή, ἡ πίστη μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νά γνωρίζουμε τό βάθος τῆς ἀγάπης τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ γιά τὰ πρόσωπά μας. Ἡ πίστη εἶναι

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, εἰς τόν καθένα ἀπό μᾶς ἐδόθηκε ἡ χάρις σύμφωνα πρός τό μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διά τοῦτο λέγει, "Ὅταν ἀνέβηκε εἰς τά ὕψη ἔλαβε αἰχμαλώτους καί ἔδωκε δῶρα εἰς τούς ἀνθρώπους. Τό δέ «ἀνέβηκε», τί σημαίνει παρά ὅτι καί κατέβηκε πρῶτα εἰς τά κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ἐκεῖνος πού κατέβηκε εἶναι αὐτός πού καί ἀνέβηκε ὑπεράνω ὄλων τῶν οὐρανῶν, διά νά γεμίση τά πάντα. Καί τά δῶρα του ἦσαν: μερικοί νά εἶναι ἀπόστολοι, ἄλλοι προφῆται, ἄλλοι εὐαγγελισταί, ἄλλοι ποιμένες καί διδάσκαλοι, πρός τόν σκοπόν νά καταρτίσουν τούς ἀγίους, διά τό ἔργον ὑπηρεσίας, διά τήν οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρις ὅτου φθάσωμεν ὅλοι εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τῆς πλήρους γνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἀνδρα τέλειον, εἰς τό μέτρον τοῦ τελείου ἀναστήματος τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

αὐτή πού μᾶς κάνει νά βλέπουμε στά πρόσωπα τῶν ἄλλων τόν Χριστό. Ἡ πίστη εἶναι αὐτή πού μᾶς κάνει νά σπουδάζουμε τίς ἀλήθειες τῆς Ἐκκλησίας. Νά γιορτάζουμε σέ δύσκολες ἐποχές καί νά μήν ἀποκάμνουμε ἀπό τήν πίεση καί τό ἄγχος πού ὁ κόσμος καί οἱ μέριμνες συσσωρεύουν πάνω μας. Καί γι' αὐτό ὅλη ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μία ἀτέλειωτη γιορτή. Γιά νά μᾶς ὑπενθυμίζει τή χαρά πού ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς προσφέρει. Καί ὅτι κι ἐμεῖς μπορούμε νά κοπιάσουμε ὥστε αὐτή ἡ ἀγάπη νά γίνει δική μας στάση ζωῆς. Γιά νά ἀναγνωρίζουμε τόν Χριστό ὡς τό νόημα καί τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας καί ὡς Ἐκεῖνον πού θά μᾶς αἰχμαλωτίσει μέ τήν ἀγάπη του γιά νά μᾶς ὀδηγήσει στόν οὐρανό.

Μᾶς ἔδωσε «δόματα», δῶρα ὁ Χριστός. Εἶναι ὁ ναός, τό εὐαγγέλιο καί ἡ ἀγιότητα, μέσα ἀπό τά ὁποῖα μπορούμε νά ζήσουμε τήν πίστη ὡς γιορτή. Ὁ ναός, στόν ὁποῖο γινόμαστε μέλη τῆς εὐχαριστιακῆς συναξῆς, τῆς οἰκογένειας τοῦ Θεοῦ καί συναντοῦμε τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο. Τό εὐαγγέλιο, μέσα ἀπό τό ὁποῖο μαθαίνουμε καί θυμόμαστε τί θέλει ὁ Θεός ἀπό ἐμᾶς. Καί ἡ ἀγιότητα, πού μᾶς δείχνει τήν ἀλυσίδα ὄλων ὅσοι προηγήθηκαν ἀπό ἐμᾶς στόν ἀγῶνα τῆς πίστεως καί πού πρεσβεύουν γιά ἐμᾶς, ὥστε νά μή νικηθοῦμε ἀπό τόν πόλεμο τοῦ κόσμου καί τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου, νά μή διαλέξουμε τήν ὁδὸ τῆς ἀδιαφορίας ἢ τῆς ἄρνησης. Μέ τή βοήθεια αὐτῶν τῶν «δομάτων» μπορούμε νά γνωρίζουμε γιατί γιορτάζουμε, γιατί ἡ Ἐκκλησία θά παραμένει ὁ τρόπος ἐκεῖνος πού θά δίνει νόημα καί στήν ὑπαρξη καί στόν χρόνο μας.

π. Θ. Μ.

10 Ιανουαρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ
Γρηγορίου επισκόπου Νύσσης († 395). Δομετιανού Μελιτινής († 602).
Μαρκιανού πρεσβυτέρου.

Ἰηχος: πλ. β' – Ἑωθινόν: Θ' – Απόστολος: Ἐφεσ. δ' 7-13 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. δ' 12-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Ιανουαρίου, ΙΒ' Λουκᾶ.
Απόστολος: Ἐβρ. ιγ' 17-21 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιζ' 12-19.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τό πρωτότυπο κείμενο

κατά τήν ἔκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ Καθηγ. Χρήστου Σπ. Βούλγαρη

(Α' ἔκδ., σχῆμα 12x18, σελ. 1.360, μέ σκληρό ἢ μαλακό ἐξώφυλλο)

Ἡ φιλοτεχνημένη καί πολυτελής παροῦσα ἔκδοση τῆς Καινῆς Διαθήκης ὑπό τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιέχει τό πρωτότυπο κείμενο τῆς Κ.Δ. κατά τήν ἔκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (1904), τό ὅποιο ἀπό τοῦ ἔτους 1956 κυκλοφορεῖται συνεχῶς σέ μικρό σχῆμα ὑπό τοῦ Ὁργανισμοῦ, καί τήν ἐκπονηθεῖσα γιά πρώτη φορά στή νεοελληνική γλώσσα ἀπόδοση τοῦ ἱεροῦ κειμένου ἀπό τόν Ἑλλογ. ὁμότιμο Καθηγητή Θεολογίας κ. Χρήστο Βούλγαρη.

Ἐπιπροσθέτως, προηγούνται τοῦ κειμένου ἡ Εὐλογία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἡ Ἔγκριση τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Πρόλογος τοῦ Πανιερ. Μητροπολίτου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, καί ἡ Εἰσαγωγή τοῦ ἀνωτέρω Καθηγητῆ-μεταφραστῆ. Ἡ ἔκδοση κοσμεῖται μέ γραμμικά σχέδια καί ὀλοκληρώνεται μέ τό Γλωσσάριο τῶν σπουδαιότερων ὄρων, Πίνακες ἀναγνωσμάτων καί Χάρτες.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
